

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 95/15

Luxembourg, 8. september 2015

Sodba v zadevi C-105/14
Ivo Taricco in drugi

Italijanska ureditev s tem, da na področju velikih goljufij pri DDV onemogoča učinkovito in odvračilno sankcioniranje zaradi prekratkih absolutnih zastaralnih rokov, lahko škodi finančnim interesom Unije

V takem primeru, če je to potrebno, italijansko sodišče ne sme uporabiti zadevne ureditve na področju absolutnega zastaranja

Proti Ivu Tariccu in drugim posameznikom poteka postopek v Italiji, ker naj bi v letih od 2005 do 2009 ustanovili in organizirali hudodelsko združbo, v okviru katere naj bi uporabljali goljufive pravne konstrukte vrste „davčni (DDV) vrtiljak“. Te osebe naj bi s pomočjo ustanavljanja navideznih družb in izdajanja lažnih dokumentov pridobivale buteljke šampanjca brez DDV. Zaradi tega ravnanja naj bi družba Planet lahko razpolagala s temi buteljkami po nižji ceni od tržne in tako izkrivljala ta trg.

Družba Planet naj bi prejemale račune, ki so jih izstavljale navidezne družbe za neobstoječe transakcije. Vendar naj te družbe ne bi predložile letnega obračuna DDV ali pa, tudi če so ga predložile, niso plačale s tem povezanega davka. Družba Planet pa naj bi te račune, ki so jih izstavile navidezne družbe, vknjižila v svoje računovodske izkaze, pri čemer je neupravičeno odbila v njih navedeni DDV in posledično predložila lažne letne obračune DDV.

Kazenski pregon, ki je bil uveden proti I. Tariccu in drugim osebam, je bil delno ustavljen zaradi zastaranja, medtem ko bo v preostalem zastaral najpozneje 8. februarja 2018, do takrat pa zaradi kompleksnosti preiskave in trajanja postopka ne bo mogoče izdati pravnomočne sodbe. V Italiji tak položaj zaradi ureditve v italijanskem pravu ni neobičajen, ker se je v času nastanka dejanskega stanja po tem pravu zastaralni rok lahko podaljšal zgolj za četrtno njegovega trajanja (in v obravnavani zadevi znaša med 7 in 8 let, v tem roku pa ne bo mogoče izdati pravnomočne sodbe na drugi stopnji). Zato bi I. Taricco in druge osebe, ki so osumljeni storitve goljufije na področju DDV v znesku več milijonov EUR, zaradi izteka zastaralnega roka lahko ostali nekaznovani.

Tribunale di Cuneo (sodišče v Cuneu, Italija), ki odloča o zadevi, se sprašuje, ali italijansko pravo s tem, da v končni fazi zagotavlja nekaznovanost osebam in podjetjem, ki kršijo kazenskopravne določbe, uvaja novo možnost oprostitve DDV, ki ni določena v pravu Unije. Zato je Sodišče zaprosilo, naj poda pojasnila v zvezi s tem.

Sodišče je v sodbi z današnjega dne najprej opozorilo, da člen 325 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) državam članicam nalaga, da preprečujejo nezakonita dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije, z ukrepi, ki so odvračilni in učinkoviti, in zlasti, da sprejmejo enake ukrepe, kakršne sprejmejo za preprečevanje goljufij, ki škodijo njihovim lastnim finančnim interesom. Sodišče je poleg tega opozorilo, da se proračun Unije med drugim financira s prihodki iz uporabe enotne stopnje od usklajene osnove za odmero DDV, tako da obstaja neposredna zveza med pobiranjem teh prihodkov in finančnimi interesi Unije.

Ob upoštevanju teh elementov **mora italijansko sodišče preveriti, ali zadevno italijansko pravo omogoča učinkovito in odvračilno sankcioniranje primerov velikih goljufij, ki škodijo finančnim interesom Unije**. Tako bi bilo italijansko pravo v nasprotju s členom 325 PDEU, če bi italijansko sodišče ugotovilo, da v veliko primerih velikih goljufij ne bo naložena kazenska sankcija, ker pravila o zastaranju na splošno preprečujejo izdajo pravnomočnih sodnih odločb. Prav tako bi

bilo italijansko pravo v nasprotju s členom 325 PDEU, če bi bili v njem za primere goljufij, ki bi škodile finančnim interesom Italije, določeni daljši zastaralni roki kot za primere goljufij, ki bi škodile finančnim interesom Unije. Zdi se, da je temu tako, saj v italijanskem pravu ni določenega nobenega absolutnega zastaralnega roka za kaznivo dejanje združevanja z namenom storitve kaznivih dejanj na področju trošarin za tobačne izdelke.

Sodišče je pojasnilo, da bi moralo italijansko sodišče v primeru ugotovitve, da se člen 325 PDEU ne spoštuje, zagotoviti polni učinek prava Unije **tako, da po potrebi ne bi uporabilo zadevnih pravil o zastaranju**. Člen 325 PDEU namreč v skladu z načelom primarnosti prava Unije že s samim začetkom veljavnosti učinkuje tako, da se nasprotujoče določbe nacionalne zakonodaje *ipso iure* ne uporabljajo.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106